

2017-32-0152-00127

Skrivelse af 17. oktober 2017 fra Midt- og Vestjyllands Politi (4100-89110-00107-17)

Ved det levende syn på slagteriet observerede embedsdyrlægen et slagtesvin med et stort navlebrok med et uregelmæssigt ældre sår i bunden af broksækken.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Har grisen under sit ophold i besætningen, da været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 1:

Det fremgår af anmeldelse af 23. juni 2017, at embedsdyrlægen ved det levende syn på slagteriet observerede et slagtesvin med et navlebrok af en størrelse og karakter der gjorde, at svinet blev sorteret fra til nærmere undersøgelse.

Det fremgår endvidere, at embedsdyrlægen ved den kliniske undersøgelse fandt, at slagtesvinet havde et brok, der målte 22 cm i bredden og 20 cm i højden med et ca. 5 x 8 cm stort ældre uregelmæssigt sår i bunden af broksækken. *"Såret havde tydeligt granulationsvæv med skorpedannelse langs kanten af såret. Det var fugtigt og klæbrigt i midten... og såret væskede lidt. Det anses som sandsynligt at såret er opstået ved, at broksækken har slæbt hen ad underlaget gennem længere tid."*

Ved undersøgelsen af slagtekroppen efter den slagtemæssige behandling fandt embedsdyrlægen *"en broksæk placeret ca. midt under bugen. Brokporten var 7 cm i diameter, og det var muligt at have hele hånden nede i sækken gennem brokporten. I bunden af broksækken fandtes et uregelmæssigt sår, der målte 5x8 cm... Der blev ikke konstateret forandringer af tarmene."*

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet finder, at såfremt det vurderes, at et stort brok hos en gris ikke er af en sådan karakter, at dyret skal aflives/slagtes straks, skal dyret anbringes i sygesti med et tykt lag strøelse, da det er stærkt udsat for stifællers bid, tråd, puf og stød, ligesom der er stor risiko for sårdannelse på broksækken ved dens kontinuerlige slid mod underlaget. Rådet finder endvidere, at grise med store brok kræver ekstra opmærksomhed og påpasselighed fra staldpersonalets side ved det daglige tilsyn af det enkelte dyr.

Lidelsen har været tydelig og let erkendelig med stort navlebrok med sårdannelse med tydeligt granulationsvæv med skorpedannelse langs kanten af såret.

Rådet finder, at grisens situation skulle have været afhjulpet på et tidligere tidspunkt, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved, at dyret blev isoleret i en sufficient indrettet sygesti med

et tykt lag strøelse, at det løbende blev undersøgt for afheling af såret, eller blev aflivet/hjemmeslagt.

Lægges ovennævnte og de medsendte fotos til grund, finder Rådet, at slagtesvinet, uanset om det var opstaldet i sufficient indrettet sygesti, ved det daglige tilsyn ikke har været underlagt en tilstrækkelig omhyggelig, løbende vurdering og rettidig indgriben. Herved har grisen ved leveringen til slagteriet fremstået med et stort navlebrok med komplikationer i form af kronisk sår på broksækken med granulationsvæv med skorpedannelse langs kanten og væskende midte. Rådet finder, at slagtesvinet under opholdet i besætningen har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, og dermed for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§1 og 2.

Spørgsmål 2:

Har grisen været egnet til transport?

Svar ad 2:

Rådet anser slagtesvin med store brok med sårddannelser på broksækken, grise med bevægelseshæmning samt grise med påvirket almentilstand eller tegn på komplikationer i form af indeklemning, bughindebetændelse o.l. for uegnede til transport. Sådanne grise skal afvises inden transporten og aflives i besætningen. Slagtesvin med navle- eller lyskebrok over 15 cm uden de ovenfor nævnte komplikationer kan transporteres, når de er adskilt fra andre dyr og med et ekstra tykt lag egnet strøelse. Dyrene skal før, under og efter transporten holdes adskilt fra raske dyr ved velbefæstede skillerum, og vognen skal være forsynet med skridsikkert underlag.

Af anmeldelsen fremgår, at slagtesvinet under transporten ikke var adskilt fra andre svin. Lægges ovennævnte og svar ad 1 til grund, finder Rådet, at slagtesvinet ikke var egnet til transport til slagteriet, heller ikke som skånetransport, og at den ved at være læsset og transporteret har været udsat for betydelig grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, og dermed for uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 1.

Spørgsmål 3:

Har grisen været egnet til skånetransport adskilt fra de andre dyr?

Svar ad 3:

Se svar ad 2.

Spørgsmål 4:

Har grisen ved at blive transporteret været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 4:

Se svar ad 2.

Spørgsmål 5:

Har grisens tilstand været erkendelig forud for transporten, og i bekræftende fald i hvilket omfang?

Svar ad 5:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 6:

Kan grisens tilstand være blevet forværret under transporten, og i bekræftende fald i hvilket omfang?

Svar ad 6:

Rådet finder på det foreliggende grundlag ikke grund til at antage, at grisens almentilstand var forværret under transporten, men Rådet kan ikke afvise, at læsionen på broksækken kan være forværret under transporten, hvor den har været udsat for risiko for bid, tråd, puf og stød fra de andre svin og mod vognens sider.

Spørgsmål 7:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 7:

Der henvises til Rådets udtalelse af 2. december 2008 om svin med store/komplicerede navle- eller lyskebrok.

Afgørelse:

Tiltalte besætningsejer blev straffet med bøde på 20.000 kr., jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. stk. 2, jf. stk. 9, jf. § 1 og § 2, bekendtgørelse om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr § 19, stk. 1, jf. § 5, og transportbekendtgørelsens § 35, stk. 1, nr.1, jf. transportforordningen artikel 3, litra b, og artikel 8, stk. 1, jf. bilag I, kapitel I, pkt. 1 og pkt. 2, litra b.
Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 14 dage.

Der blev ved fastsættelsen af bødens størrelse lagt på, at der var tale om et 1. gangs tilfælde.

Tiltalte chauffør blev straffet med bøde på 7.500 kr. jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. stk. 9, jf. § 1, jf. transportbekendtgørelsen § 35, stk. 1, nr. 1, jf. transportforordningen artikel 3, litra b og artikel 8, stk.1, jf. bilag I, kapitel I, pkt. 1 og pkt. 2, litra b.
Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 10 dage.

Der blev ved fastsættelsen af bødens størrelse lagt vægt på, at der var tale om et 2. gangs tilfælde af uforsvarlig behandling af et slagtesvin.

Tiltalte transportvirksomhed blev straffet med bøde på 13.000 kr., jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. stk. 9 og 11, jf. § 1, jf. transportbekendtgørelsen § 35, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 2, jf. transportforordningen artikel 3, litra b og artikel 6, stk.3, jf. bilag I, kapitel I, pkt. 1 og pkt. 2, og litra b.

Der blev ved fastsættelsen af bødens størrelse lagt vægt på, at der var tale om et 1. gangs tilfælde af uforsvarlig behandling af slagtesvin.

Dommen blev anket til landsretten.

Byrettens dom blev stadfæstet med den ændring, at straffen for chauffør og transportvirksomhed bortfaldt. På baggrund af den praksisændring, der fremgik af Fødevarestyrelsens vejledning om ny

model for sanktionering og opfølgning på transportområdet af 29. september 2020, fandt landsretten, at der forelå sådanne særlige omstændigheder, at straffen for chauffør og transportvirksomhed i overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand skulle bortfalde, jf. straffelovens § 83.

Straffen til besætningsejeren fandtes passende, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1, jf. stk. 2, jf. stk. 12, jf. § 2 og § 3, bekendtgørelse nr. 1745 af 30. november 2020 om dyrevelfærds-mæssige mindstekrav til hold af visse landbrugsdyr § 22, stk. 1, jf. stk. 2, jf. § 5, og bekendtgørelse nr. 26 af 13. januar 2020 om beskyttelse af dyr under transport § 37, stk. 1, nr. 1 og 6, jf. transportforordningens artikel 3, litra b, og artikel 8, stk. 1, jf. bilag I, kapitel I, pkt. 1 og pkt. 2, litra b.